

Laar, der svulmede under Kjolen, lignede hun en ung Jættekvinde. Bagefter rystede hun med et mægtigt Spektakkel sine Skørter og sit rene Bomuldsforklæde, hvorpaa hun satte sig hen paa Bænken under Vinduet med et Strikketøj og sendte ham et frittende Øjekast over Pindene.

Mads Vestrup og Oleane var Bysbørn fra Barndommen og sagde derfor du til hinanden. I Opvæksten havde der ogsaa været lidt Kæresteri imellem dem paa Landsbyungdoms frie Vis. Nu havde Livet igen ført dem sammen, idet Oleane for tre Aar siden var bleven gift med Jørgen Staun, og dette Genmøde havde vist sig farligt for dem begge. Mads Vestrup havde dog kun kendt sin egen Svaghed, indtil de nu i Høsten havde været sammen ved et Bryllup. Her kom de til at sidde nogen Tid alene ude i Lysthuset, og bedst som det var, brast Oleane ud i Hulken og sagde, at hun følte sig saa ulykkelig. Han havde i Forvejen af sig selv forstaaet, at hun ikke var tilfreds i sit Ægteskab med Jørgen Staun, især fordi han ingen Børn skaffede hende; alligevel gjorde det et underligt Indtryk paa ham at se hende, der ellers var saa djærv i sin Mund og førte sig med næsten karleagtig Raskhed, sidde der saa hjælpeløs i sin Sorg som et lille Barn. Han lagde sin Haand paa hendes Skulder for at sige hende nogle trøstende Ord; men denne Berøring maatte hun have mis-